ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 [1]

Ireks-Arkady GmbH
κατά Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος

Ὑπόθεση 238/78

Στήν ὑπόθεση 238/78

IREKS-ARKADY GMBH,

ἐνάγουσα,

κατά

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

ἐκπροσωπουμένης ἀπό τά ὄργανά της:

1) τό Συμβούλιο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων,

2) τήν Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων,

ἐναγομένης,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο διαφορά προβλεπομένη ἀπό τά ἄρθρα 178 καί 215 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

1 — Γλῶσσα διαδικασίας: ἡ γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο άπό τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, P. Pescatore, Mackenzie Stuart καί T. Koopmans, προέδρους τμήματος, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait, O. Due, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: F. Capotorti
γραμματεύς: A. Van Houtte

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

1. Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στή γραμματεία τοῦ δικαστηρίου στίς 30 Ὀκτωβρίου 1978, ἡ ἐνάγουσα ἤσκησε, δυνάμει τῶν ἄρθρων 178 καί 215 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἀγωγή μέ τήν ὁποία ζητεῖ νά ὑποχρεωθεῖ ἡ ἐναγομένη νά τῆς καταβάλει τό ποσό τῶν 1 306 968,01 γερμανικῶν μάρκων (DM) ἐντόκως πρός 6 %, ἀπό τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1977. Τό ποσό αὐτό ἀντιστοιχεῖ, κατά τήν ἐνάγουσα, πρός τίς ἐπιστροφές κατά τήν παραγωγή Quellmehl, τίς ὁποῖες ἡ ἐν λόγω ἐπιχείρηση, θά ἐδικαιοῦτο νά εἰσπράξει ἄν, κατά τήν περίοδο ἀπό τῆς 1ης Αὐγούστου 1974 ἕως 19 Ὀκτωβρίου 1977, ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἀραβοσίτου στήν παραγωγή τοῦ Quellmehl παρεῖχε δικαίωμα ἐπί τῶν ἰδίων ἐπιστροφῶν ὅπως παρεῖχε ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἀραβοσίτου γιά τήν παραγωγή ἀμύλου.

2. Μέ προδικαστική ἀπόφαση τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1979 (Rec. σ. 2955), τό Δικαστήριο ὑπεχρέωσε τήν Κοινότητα νά καταβάλει στήν ἐνάγουσα, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή Quellmehl προοριζομένου γιά τήν ἀρτοποιία, τό ποσό πού ἀντιστοιχεῖ στίς προαναφερθεῖσες ἐπιστροφές ἐντόκως πρός 6 % ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως. Τό Δικαστήριο, ἐξ ἄλλου, ἔκρινε ὅτι οἱ διάδικοι ὤφειλαν νά διαβιβάσουν στό Δικαστήριο ἐντός προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, τό ποσό τῆς ἀποζημιώσεως πού θά καθωρίζετο διά κοινῆς συμφωνίας.

3. Ἡ ταχθεῖσα ἀπό τό Δικαστήριο προθεσμία παρετάθη ἐπανειλημμένως, τελευταῖα δέ μέχρι τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1981.

4. Μέ ἐπιστολή τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1981, οἱ διάδικοι ἐγνώρισαν στό Δικαστήριο ὅτι προσδιώρισαν μέν διά κοινῆς συμφωνίας τό ποσό τῆς ἀποζημιώσεως, σέ 1 159 058,86 DM ἐντόκως πρός 6 %, ἀπό τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1979, ἀλλά ὅτι δέν κατώρθωσαν νά καταλήξουν σέ συμφωνία ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Κατά συνέπεια, ἐζήτησαν ἀπό τό Δικαστήριο νά ἀποφανθεῖ γιά τήν κατανομή καί τόν καθορισμό αὐτῶν τῶν ἐξόδων.

Σκεπτικό

1 Δεδομένου ὅτι οἱ διάδικοι προσδιώρισαν τό ποσό τῆς ἀποζημιώσεως διά κοινῆς συμφωνίας, συντρέχει λόγος διαγραφῆς τῆς ὑποθέσεως 238/78 ἀπό τό Πρωτόκολλο τοῦ Δικαστηρίου.

2 Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 69 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, τό Δικαστήριο ἀποφασίζει γιά τά ἔξοδα μέ τήν ἀπόφαση ἤ τήν διάταξη πού περατώνει τήν δίκη.

3 Στήν προδικαστική ἀπόφασή του, τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1979 (Rec. σ. 2955), ἐπί τῆς παρούσης ὑποθέσεως, τό Δικαστήριο ἐπεφυλάχθη νά ἀποφασίσει ὡς πρός τά δικαστικά ἔξοδα.

4 Μέ ἐπιστολή τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1981, ἡ ἐνάγουσα ἐζήτησε ἀπό τό Δικαστήριο νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν ἀποδοτέων δικαστικῶν ἐξόδων.

5 Ἐναπόκειται, συνεπῶς, στό Δικαστήριο νά ἀποφασίσει ἐπί τῆς κατανομῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὥστε νά δυνηθεῖ τό δεύτερο τμῆμα νά προσδιορίσει τά ἀποδοτέα ἔξοδα.

6 Κατά τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα.

7 Δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἴδιου ἄρθρου, τό Δικαστήριο δύναται νά συμψηφίσει τά δικαστικά ἔξοδα ὁλικῶς ἤ μερικῶς σέ περίπτωση μερικῆς ἥττας τῶν διαδίκων ἤ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἐξαιρετικοί λόγοι.

8 Ἀπό τήν προδικαστική ἀπόφαση προκύπτει ὅτι τό Συμβούλιο καί ἡ Ἐπιτροπή ἡττήθησαν ὡς πρός τούς κυριοτέρους νομικούς ἰσχυρισμούς τους. Ἡ μείωση τοῦ αἰτηθέντος ποσοῦ πού ἐπετεύχθη κατόπιν τῶν διαπραγματεύσεων μεταξύ τῶν διαδίκων δέν εἶναι τόσο σημαντική ὥστε νά ἔχει κάποια ἐπίπτωση ἐπί τῆς κατανομῆς τῶν ἐξόδων.

9 Πρέπει συνεπῶς νά καταδικασθεῖ ἡ Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότης στό σύνολο τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Διαγράφει τήν ὑπόθεση 238/78 ἀπό τό Πρωτόκολλο τοῦ Δικαστηρίου.

2) Καταδικάζει τήν Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότητα στά δικαστικά ἔξοδα.

Λουξεμβοῦργο, 1η Ἰουλίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars